

การศึกษาสภาพการเลี้ยงและช่องทางการตลาดแพะเนื้อในจังหวัดสิงห์บุรี

พิพัฒน์ เพชรรัตน์^{1/} ประดิษฐ์ ไชยหันขวา^{2/}

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลสภาพพื้นฐานส่วนบุคคล สภาพการเลี้ยง ช่องทางการตลาดแพะเนื้อและปัญหาอุปสรรคในการเลี้ยงแพะเนื้อของเกษตรกรในจังหวัดสิงห์บุรี โดยใช้แบบสอบถามเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะเนื้อจำนวน 60 ราย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS

ผลการศึกษาพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะเนื้อส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 51-60 ปี ร้อยละ 53.33 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 46.67 มีประสบการณ์เลี้ยงแพะ 1-5 ปี ร้อยละ 48.33 นิยมเลี้ยงแพะเนื้อลูกผสมใช้พ่อพันธุ์แพะคุมฝูง ร้อยละ 95 โรงเรือนเลี้ยงแพะเป็นแบบ ยกพื้นสูง ร้อยละ 98.33 ไม่มีการทำแปลงพืชอาหารสัตว์ ร้อยละ 66.67 จำหน่ายและติดต่อพ่อค้ารับซื้อ แพะด้วยตัวเอง จำหน่ายออกต่างจังหวัดเป็นส่วนใหญ่ ไม่มีการแปรรูปเนื้อแพะเพื่อเพิ่มมูลค่า มีปัญหาอุปสรรคในการเลี้ยงแพะเนื้อมากที่สุดคือขาดแหล่งเงินทุนในการปรับปรุงระบบฟาร์มอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.75

คำสำคัญ: สภาพการเลี้ยง ช่องทางการตลาดแพะเนื้อ จังหวัดสิงห์บุรี

เลขทะเบียนผลงานวิชาการเลขที่: 59(2)-0216-(1)-064

^{1/}สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสุพรรณบุรี อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี 72000

^{2/}สำนักงานปศุสัตว์เขต 1 อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000

Study on Meat Goat Raising and Marketing Channel in Sing Buri Province

Pipat Petcharat^{1/} Pradit Chaihankhwa^{2/}

Abstract

The this study aimed to study the individual fundamental information, raising states, marketing channels, problems and obstacles in meat goat raising in Sing Buri Province. The data was collected by questionnaires from 60 farmers and analysis by using the SPSS program in terms of frequency, percentage and mean.

The result found that most of the farmers was female 53.33 %, age 51-60 years old 43.33%, graduated from primary school 46.67%, experienced 1-5 years in goat raising 48.33%. Mixed breed meat goat with the male control the herd were the popular pattern of raising 95%. The house were heigh -lift floor 98.33%. The farmers did not have animal feed field 66.67%. They trade the goat or contact the broker by themselves and mostly sell to other provinces without furthering process for value added. The main problems and obstacles are lack of funding source for developing the meat goat raising system \bar{x} 3.75.

Key words: Raising conditions, Marketing channels of meat goat, Sing Buri Province

Research registration number :59(2)-0216-(1)-064

^{1/}Suphan Buri Province Livestock Office, Muang Distric, Suphan Buri Province 72000

^{2/}Office of Regional Livestock 1, Muang District , Patumthani Province 12000

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แพะเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญและน่าสนใจอีกชนิดหนึ่งของประเทศไทย มีการเลี้ยงเพิ่มขึ้นอย่างแพร่หลาย เนื่องจากแพะเป็นสัตว์เคี้ยวเอื้องที่มีขนาดเล็ก กินอาหารได้หลากหลายชนิด เลี้ยงง่าย มีความสมบูรณ์พันธุ์สูง เจริญเติบโตไวให้ผลตอบแทนเร็ว ประกอบกับความต้องการของตลาดมีมากขึ้น จำนวนแพะยังผลิตได้ไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด ขณะที่กรมปศุสัตว์ได้กำหนดกรอบนโยบายที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาอาชีพการเลี้ยงสัตว์แก่เกษตรกรรายย่อย คือยุทธศาสตร์พัฒนาเกษตรกรรายย่อย ปี 2554 การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์แพะปี 2554 – 2559 สำนักส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์ ได้ดำเนินการ โครงการพัฒนาเครือข่ายการผลิตและการตลาดแพะ เพื่อขยายการผลิตแพะ ทำให้เกษตรกรมีการตื่นตัวในการเลี้ยงแพะมากขึ้น

ปัจจุบันเกษตรกรในภาคกลางมีการเลี้ยงแพะเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ เนื่องจากมีตลาดมีความต้องการเพิ่มมากขึ้น จังหวัดสิงห์บุรีเป็นจังหวัดหนึ่งในเขตภาคกลางที่มีเกษตรกรเลี้ยงแพะเนื้อ ประกอบกับได้รับงบประมาณจากงบกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ในการส่งเสริมการเลี้ยงแพะ ทำให้มีแนวโน้มว่าเกษตรกรในจังหวัดสิงห์บุรีจะเลี้ยงแพะเนื้อเพิ่มขึ้น แต่จากการปฏิบัติงานด้านส่งเสริมการเลี้ยงแพะในพื้นที่ พบว่าการเลี้ยงแพะในจังหวัดสิงห์บุรีเป็นการเลี้ยงแบบเกษตรกรรายย่อย เกษตรกรส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ด้านการเลี้ยง การจัดการฟาร์ม ตามหลักวิชาการ มีปัญหาอุปสรรคในการเลี้ยงและช่องทางการจำหน่ายแพะเนื้อที่แตกต่างกัน

ดังนั้นการศึกษาเรื่องสภาพการเลี้ยงและช่องทางการตลาดแพะเนื้อในจังหวัดสิงห์บุรี จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อจะได้ทราบถึงข้อมูลสภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ สภาพการเลี้ยง ช่องทางการตลาดแพะเนื้อของเกษตรกรในจังหวัดสิงห์บุรีตลอดจนปัญหาอุปสรรคในการประกอบอาชีพเลี้ยงแพะเนื้อ เพื่อนำผลการศึกษามาใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางในการส่งเสริมและถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะเนื้อในจังหวัดสิงห์บุรี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกร
2. เพื่อศึกษาสภาพการเลี้ยงแพะเนื้อของเกษตรกร
3. เพื่อศึกษาช่องทางการตลาดแพะเนื้อของเกษตรกร
4. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการประกอบอาชีพเลี้ยงแพะเนื้อของเกษตรกร

กรอบแนวคิดการวิจัย

ปัจจุบันจังหวัดสิงห์บุรี มีเกษตรกรเลี้ยงแพะเนื้อเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากตลาดมีความต้องการสูง ทำให้จำนวนแพะเนื้อเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย ยังไม่มีประสบการณ์มากนัก และพบว่าเกษตรกรยังมีรูปแบบการเลี้ยง ช่องทางการจำหน่าย และปัญหาอุปสรรคในการเลี้ยงแพะเนื้อที่แตกต่างกันไป ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาสภาพการเลี้ยงและช่องทางการตลาดแพะเนื้อในจังหวัดสิงห์บุรี เพื่อรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อประยุกต์ใช้ในการวางแผนกำหนดแนวทางส่งเสริมและถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะเนื้อในจังหวัดสิงห์บุรี

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลผลิต (Output) ได้ทราบถึงสภาพพื้นฐานส่วนบุคคล สภาพการเลี้ยงแพะ เนื้อ ช่องทางการตลาดแพะเนื้อและปัญหาอุปสรรคจากการประกอบอาชีพการเลี้ยงแพะเนื้อ

ผลลัพธ์ (Outcome) นำข้อมูลมาใช้ในการกำหนดแนวทางในการส่งเสริมและถ่ายทอดเทคโนโลยีสำหรับเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะเนื้อ

ผลกระทบ (Impact) เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะเนื้อได้รับการส่งเสริมและได้รับการแก้ปัญหาตรงตามความต้องการของเกษตรกร

ขอบเขตของการวิจัย

เป็นการศึกษาข้อมูลสภาพพื้นฐานส่วนบุคคล สภาพการเลี้ยงแพะเนื้อ ช่องทางการจำหน่ายแพะเนื้อและปัญหาอุปสรรคในการประกอบอาชีพเลี้ยงแพะเนื้อ โดยเป็นการศึกษาเฉพาะเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะเนื้อในจังหวัดสิงห์บุรี ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการผลิตด้านปศุสัตว์ผู้มาตรฐานของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสิงห์บุรี ปีงบประมาณ 2559 จำนวน 60 ราย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประมวลผล เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการตอบวัตถุประสงค์ของผลการศึกษาครั้งนี้

จันทนา บุญศิริ และวาณี ศิลประสาทเอก (2548) รายงานผลการศึกษาศภาพการเลี้ยงและวิถีตลาดแพะเนื้อในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าส่วนใหญ่เกษตรกรเลี้ยงแพะเป็นอาชีพเสริมและใช้แรงงานในครอบครัวเป็นส่วนมากในการเลี้ยงแพะ เกษตรกรนิยมเลี้ยงแพะลูกผสมโดยวิธีเลี้ยงแบบขังสลับปล่อย มีวัตถุประสงค์เพื่อการจำหน่าย โดยจำหน่ายตลาดภายในจังหวัดเป็นหลัก ส่วนฟาร์มขนาดกลางจำหน่ายทั้งภายในและต่างจังหวัด แต่ฟาร์มขนาดใหญ่พบว่าจำหน่ายต่างจังหวัดมากกว่า การซื้อขายแพะเนื้อส่วนใหญ่ใช้วิธีชั่งน้ำหนักและจำหน่ายผ่านพ่อค้าคนกลาง ส่วนปัญหาอุปสรรคจากการประกอบอาชีพเลี้ยงแพะเนื้อพบว่าเกษตรกรมีปัญหามากที่สุดด้านการตลาด จำหน่ายผลผลิตและราคาไม่แน่นอน รองลงมาคือปัญหาด้านสุขภาพสัตว์ โรคและโรคพยาธิ นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านขาดแคลนพ่อแม่พันธุ์ดี ตลอดจนปัญหาด้านขาดแคลนอาหารหยาบในฤดูแล้งและปัญหาด้านประสิทธิภาพการผลิต

พัชรภรณ์ แก้วน้ำใส และพัชนี ขนิษฐวงษ์ (2553) ได้รายงานผลการศึกษากาใช้เทคโนโลยีเลี้ยงแพะของเกษตรกรในจังหวัดอ่างทอง ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีรายได้จากการขายแพะในปีที่ผ่านมาเฉลี่ย 27,894.40 บาท เกษตรกรส่วนใหญ่มีการพบปะกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์มากที่สุดและส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารความรู้จากสื่อเอกสารสิ่งพิมพ์ เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมและไปทัศนศึกษาดูงาน เกษตรกรมีความรู้ด้านการจัดการฟาร์ม ด้านพันธุ์และการผสมพันธุ์ ยกเว้นเรื่องความต้องการอาหารหยาบอาหารข้นของแพะต่อวัน เกษตรกรใช้เทคโนโลยีเลี้ยงแพะเพียงบางส่วนหรือไม่มีการใช้เทคโนโลยีเทคโนโลยีที่เกษตรกรใช้มากที่สุดคือ ด้านสุขภาพบาลและการป้องกันโรค เกษตรกรส่วนน้อยพบปัญหาในการเลี้ยงแพะ ได้แก่ ไม่มีเงินทุน พ่อพันธุ์มีจำนวนน้อยทำให้เกิดปัญหาเลือดชิด ขาดแคลนหญ้าสดในฤดูแล้ง อาหารขุ่นมีราคาแพงและปัญหาเรื่องพยาธิ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาศาภาพการเลี้ยงและช่องทางการตลาดแพะเนื้อในจังหวัดสิงห์บุรี เป็นการศึกษาวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลที่เป็นจริงและเป็นปัจจุบัน สามารถนำผลการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการกำหนดแนวทางส่งเสริมและถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะในจังหวัดสิงห์บุรี ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าเอกสารโดยศึกษารวบรวมข้อมูล แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิชาการที่เกี่ยวข้องจากงานเอกสารต่างๆ
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม การศึกษาศาภาพการเลี้ยงและช่องทางการตลาดแพะเนื้อในจังหวัดสิงห์บุรี โดยใช้วิธีการสอบถามเกษตรกร

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา คือเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะในจังหวัดสิงห์บุรี ที่ได้รับคัดเลือกเข้าร่วมโครงการส่งเสริมการผลิตด้านปศุสัตว์สู่มาตรฐานของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสิงห์บุรี ปีงบประมาณ 2559 จำนวน 60 ราย

เครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือที่ใช้ทำการศึกษาวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างและพัฒนาขึ้น โดยกำหนดกรอบแนวคิดและกำหนดผังการสร้างแบบสอบถาม จากเนื้อหา ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำไปปรึกษาผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการออกแบบสอบถามทางสังคมศาสตร์ ตรวจสอบ แก้ไขแบบสอบถาม พร้อมทั้งผ่านการทดสอบกับเกษตรกรนอกเหนือจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 รายแล้วนำมาหาค่าความเชื่อถือได้ จากนั้นนำไปเก็บข้อมูล โดยการสอบถามเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะเนื้อที่อยู่ในกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ศึกษา ซึ่งประกอบด้วยคำถามปลายปิดและปลายเปิด โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกร
- ตอนที่ 2 สภาพการเลี้ยงแพะเนื้อของเกษตรกร
- ตอนที่ 3 ช่องทางการตลาดแพะเนื้อของเกษตรกร
- ตอนที่ 4 ปัญหาอุปสรรคในการประกอบอาชีพเลี้ยงแพะเนื้อของเกษตรกร

แบบสอบถามปัญหาอุปสรรคในการประกอบอาชีพเลี้ยงแพะเนื้อของเกษตรกร
แบบสอบถามเป็นแบบปลายปิดใช้มาตราประมาณค่า Rating scale (สุพัตร์ พิบูลย์, 2542) มีคำตอบ
ให้เลือก 5 คำตอบ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบเพียงข้อเดียว มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มีปัญหาอุปสรรคมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
มีปัญหาอุปสรรคมาก	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
มีปัญหาอุปสรรคปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
มีปัญหาอุปสรรคน้อย	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
มีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

การแปลความหมายระดับปัญหาอุปสรรคในการเลี้ยงแพะเนื้อของเกษตรกรใช้วิธีนำค่าเฉลี่ย
ของน้ำหนักความคิดเห็นมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 คะแนน	หมายถึง มีปัญหาอุปสรรคมากที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 คะแนน	หมายถึง มีปัญหาอุปสรรคมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 คะแนน	หมายถึง มีปัญหาอุปสรรคปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 คะแนน	หมายถึง มีปัญหาอุปสรรคน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 คะแนน	หมายถึง มีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลโดยการให้เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะในจังหวัดสิงห์บุรีที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการ
ผลิตด้านปศุสัตว์ผู้มาตรฐานของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสิงห์บุรี ปีงบประมาณ 2559 จำนวน
60 ราย ตอบแบบสอบถามโดยผู้ทำการศึกษาชี้แจงรายละเอียดของข้อมูลแบบสอบถามแล้วให้
เกษตรกรในกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามตามที่กำหนดและตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์
ของแบบสอบถามแต่ละชุด

ระยะเวลาดำเนินการ

ธันวาคม 2558 – กรกฎาคม 2559

การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามที่รวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลแล้วนำมา
วิเคราะห์ผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้วิเคราะห์โดยการ
วิเคราะห์ข้อมูลสภาพพื้นฐานส่วนบุคคลเกษตรกรแสดงผลโดยใช้ค่าสถิติความถี่ (Frequencies)
และค่าร้อยละ (Percentage) การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการเลี้ยง ช่องทางการตลาดและปัญหา
อุปสรรคในการประกอบอาชีพเลี้ยงแพะของเกษตรกร แสดงผลโดยใช้ค่าสถิติความถี่ (Frequencies)
และค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean) แล้วรายงานผลและเผยแพร่ผลการศึกษา

บทที่ 4

ผลและวิจารณ์ผล

จากการศึกษาสภาพการเลี้ยงและช่องทางการตลาดแพะเนื้อในจังหวัดสิงห์บุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพพื้นฐานส่วนบุคคล สภาพการเลี้ยงแพะเนื้อ ช่องทางการตลาดและปัญหาอุปสรรคในการเลี้ยงแพะเนื้อของเกษตรกร ผลการศึกษาปรากฏตามตารางและรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกร

ตารางที่ 1 ข้อมูลสภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกร

n=60

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	28	46.67
หญิง	32	53.33
2. สถานภาพ		
โสด	5	8.34
สมรส	47	78.33
หม้าย/หย่าร้าง	8	13.33
3. อายุ		
20-30 ปี	4	6.67
31-40 ปี	8	13.33
41-50 ปี	15	25.00
51-60 ปี	26	43.33
60 ปีขึ้นไป	7	11.67
4. ศาสนา		
พุทธ	59	98.33
อิสลาม	1	1.67

ตารางที่ 1 ข้อมูลสภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกร (ต่อ)

n=60

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าประถมศึกษา	4	6.67
ประถมศึกษา	28	46.67
มัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย	17	28.33
อาชีวศึกษา ปวช./ปวส.	9	15.00
ปริญญาตรี	2	3.33
6. การเลี้ยงแพะเป็นอาชีพ		
อาชีพหลัก	24	40.00
อาชีพเสริม	36	60.00
7. ประสบการณ์เลี้ยงแพะ		
ต่ำกว่า 1 ปี	6	10.00
1-5 ปี	29	48.33
6-10 ปี	20	33.33
10 ปีขึ้นไป	5	8.34
8. การเข้ารับการฝึกอบรม/ศึกษาดูงานในปีที่ผ่านมา		
เคย	55	91.67
ไม่เคย	5	8.33
9. การเป็นสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงแพะ/ชมรมผู้เลี้ยงแพะ		
เป็น	50	83.33
ไม่เป็น	10	16.67

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลสภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกร พบว่า

1. เพศ ผู้เลี้ยงแพะเนื้อส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 46.67

2. สถานะภาพ ส่วนใหญ่มีสถานะภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 78.33 รองลงมามีสถานะภาพหม้าย/หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 13.33 และมีสถานะภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 8.34

3. อายุ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.33 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 25 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.33 มีอายุมากกว่า 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.67 และมีอายุ 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.67

4. ศาสนา ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 98.33 และนับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 1.67

5. ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 46.67 ระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 28.33 ระดับอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 15 ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 6.67 และจบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 3.33

6. การเลี้ยงแพะเป็นอาชีพ ส่วนใหญ่เลี้ยงแพะเป็นอาชีพเสริม คิดเป็นร้อยละ 60 และเลี้ยงแพะเป็นอาชีพหลัก คิดเป็นร้อยละ 40

7. ประสบการณ์ในการเลี้ยงแพะ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์เลี้ยงแพะเนื้ออยู่ระหว่าง 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.33 มีประสบการณ์เลี้ยงแพะเนื้ออยู่ระหว่าง 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.33 มีประสบการณ์เลี้ยงแพะเนื้อต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 10 และมีประสบการณ์เลี้ยงแพะเนื้อมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.34

8. การเข้ารับการฝึกอบรม/ศึกษาดูงานในปีที่ผ่านมา ส่วนใหญ่เคยเข้ารับการฝึกอบรม/ศึกษาดูงาน คิดเป็นร้อยละ 91.67 และไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม/ศึกษาดูงาน คิดเป็นร้อยละ 8.33

9. การเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ/ชมรมผู้เลี้ยงแพะ ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ/ชมรมผู้เลี้ยงแพะ คิดเป็นร้อยละ 83.33 และไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ/ชมรมผู้เลี้ยงแพะ คิดเป็นร้อยละ 16.67

ตอนที่ 2 สภาพการเลี้ยงแพะเนื้อของเกษตรกร

ตารางที่ 2 ข้อมูลสภาพการเลี้ยงแพะเนื้อของเกษตรกร

n=60

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. แรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงแพะ		
ใช้แรงงานในครอบครัว	59	98.33
ใช้แรงงานในครอบครัวและจ้างแรงงานภายนอก	1	1.67
2. สายพันธุ์แพะเนื้อที่เลี้ยงในฟาร์ม		
แพะลูกผสม	52	86.67
แพะสายพันธุ์แท้และลูกผสม	6	10.00
แพะสายพันธุ์แท้	2	3.33
3. วิธีการผสมพันธุ์แพะในฟาร์ม		
ใช้พ่อพันธุ์แพะคุมฝูง	57	95.00
ใช้วิธีผสมเทียม	2	3.33
ใช้พ่อพันธุ์ผสมและใช้วิธีผสมเทียม	1	1.67
4. วิธีการเลี้ยง		
เลี้ยงแบบขังคอกสลับปล่อยไล่เลี้ยง	31	51.67
เลี้ยงแบบไล่เลี้ยง	21	35.00
เลี้ยงแบบขังคอก	8	13.33
5. ลักษณะโรงเรือน		
โรงเรือนยกพื้นสูง	59	98.33
โรงเรือนไม่ยกพื้น	1	1.67
6. รั้วล้อมบริเวณลานปล่อย		
มี	49	81.67
ไม่มี	11	18.33
7. การให้อาหารแพะ		
ให้อาหารหยาบเพียงอย่างเดียว	31	51.67
ให้อาหารหยาบและเสริมอาหารข้น	29	48.33

ตารางที่ 2 ข้อมูลสภาพการเลี้ยงแพะเนื้อของเกษตรกร(ต่อ)

n=60

รายการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
8. แปลงพืชอาหารสัตว์เลี้ยงแพะ		
ไม่มีการทำแปลงพืชอาหารสัตว์เลี้ยงแพะ	40	66.67
มีการทำแปลงพืชอาหารสัตว์เลี้ยงแพะ	20	33.33
9. การสำรองพืชอาหารสัตว์		
มีการสำรองพืชอาหารสัตว์	36	60.00
ไม่มีการสำรองพืชอาหารสัตว์	24	40.00
10. การให้แร่ธาตุก้อนเสริม		
มีการให้แร่ธาตุก้อนเสริมให้แพะกิน	60	100.00
ไม่มีการให้แร่ธาตุก้อนเสริมให้แพะกิน	0	0.00
11. การถ่ายพยาธิแพะ		
มีการถ่ายพยาธิแพะเป็นประจำ	60	100.00
ไม่มีการถ่ายพยาธิ	0	0.00
12. การเจาะตรวจเลือดโรคแท้งติดต่อ		
มีการเจาะเลือดตรวจโรคแท้งติดต่อ	60	100.00
ไม่มีการเจาะเลือดตรวจโรคแท้งติดต่อ	0	0.00
13. การฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย		
มีการฉีดวัคซีน	60	100.00
ไม่มีการฉีดวัคซีน	0	0.00
14. การติดเบอร์หูประจำตัวแพะ		
มีการติดเบอร์หูประจำตัวแพะ	60	100.00
ไม่มีการติดเบอร์หูประจำตัวแพะ	0	0.00

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาสภาพการเลี้ยงแพะเนื้อของเกษตรกร พบว่า

1. แรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงแพะเนื้อ ส่วนใหญ่ใช้แรงงานในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 98.33 ใช้แรงงานในครอบครัวและจ้างแรงงานภายนอกช่วยเลี้ยง คิดเป็นร้อยละ 1.67
2. สายพันธุ์แพะเนื้อที่เลี้ยงในฟาร์ม ส่วนใหญ่เลี้ยงแพะลูกผสม คิดเป็นร้อยละ 86.67 เลี้ยงแพะทั้งพันธุ์แท้และลูกผสม คิดเป็นร้อยละ 10 และเลี้ยงแพะสายพันธุ์แท้ คิดเป็นร้อยละ 3.33
3. วิธีการผสมพันธุ์แพะเนื้อในฟาร์ม ส่วนใหญ่ใช้พ่อพันธุ์คุมฝูงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 95 ใช้วิธีผสมเทียมอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 3.33 และใช้พ่อพันธุ์ผสมร่วมกับการใช้วิธีผสมเทียม คิดเป็นร้อยละ 1.67
4. วิธีการเลี้ยง ส่วนใหญ่เลี้ยงแบบขังคอกสลับปล่อยไล่เลี้ยง คิดเป็นร้อยละ 51.67 เลี้ยงแบบปล่อยไล่เลี้ยงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 35 และเลี้ยงแบบขังคอกอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 13.33
5. ลักษณะของโรงเรือน ส่วนใหญ่สร้างโรงเรือนเลี้ยงแพะเนื้อแบบยกพื้นสูง คิดเป็นร้อยละ 98.33 และสร้างโรงเรือนแพะแบบไม่ยกพื้น คิดเป็นร้อยละ 1.67
6. รั้วล้อมบริเวณลานปล่อย ส่วนใหญ่มีลานปล่อยและมีการสร้างรั้วล้อมบริเวณลานปล่อย คิดเป็นร้อยละ 81.67 ไม่มีลานปล่อยและไม่มีการสร้างรั้วล้อม คิดเป็นร้อยละ 18.33
7. การให้อาหารแพะ ส่วนใหญ่ให้อาหารหยาบเลี้ยงแพะเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 51.67 ให้อาหารหยาบและเสริมอาหารข้น คิดเป็นร้อยละ 48.33
8. แปลงพืชอาหารสัตว์เลี้ยงแพะ ส่วนใหญ่ไม่มีการทำแปลงพืชอาหารสัตว์เลี้ยงแพะ คิดเป็นร้อยละ 66.67 และมีการทำแปลงพืชอาหารสัตว์เลี้ยงแพะ คิดเป็นร้อยละ 33.33
9. การสำรวจพืชอาหารสัตว์ ส่วนใหญ่มีการสำรวจพืชอาหารสัตว์สำหรับเลี้ยงแพะ คิดเป็นร้อยละ 60 และไม่มีการสำรวจพืชอาหารสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 40
10. การให้แร่ธาตุเสริม มีการเสริมแร่ธาตุก้อนให้แพะกิน คิดเป็นร้อยละ 100
11. การถ่ายพยาธิแพะเนื้อ มีการถ่ายพยาธิแพะเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 100
12. การเจาะเลือดตรวจโรคแท้งติดต่อ มีการเจาะเลือดแพะเนื้อ ตรวจโรคแท้งติดต่อเป็นประจำทุกปี คิดเป็นร้อยละ 100
13. การฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยเป็นประจำปีละ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100
14. การติดเบอร์หูประจำตัวแพะเนื้อ มีการติดเบอร์หูประจำตัวแพะในฟาร์ม คิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 3 ช่องทางการตลาดแพะเนื้อของเกษตรกร

ตารางที่ 3 ข้อมูลช่องทางการตลาดแพะเนื้อของเกษตรกร

n=60

รายการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1.วัตถุประสงค์ของการเลี้ยงแพะเนื้อ		
เลี้ยงเพื่อจำหน่ายเพียงอย่างเดียว	57	95.00
เลี้ยงเพื่อบริโภคและจำหน่าย	3	5.00
เลี้ยงเพื่อพิธีศาสนา/อื่นๆ	0	0.00
2. ลักษณะการจำหน่าย		
จำหน่ายเอง	55	91.67
รวมกลุ่มจำหน่าย	5	8.33
3. การติดต่อพ่อค้ารับซื้อแพะเนื้อ		
ติดต่อเอง	35	58.33
ติดต่อเองและติดต่อผ่านคนอื่น	20	33.33
ติดต่อผ่านคนอื่น	5	8.33
4. แหล่งจำหน่ายแพะเนื้อ		
ต่างจังหวัด	29	48.33
ในจังหวัดและต่างจังหวัด	27	45.00
ในจังหวัด	4	6.67
5. วิธีการจำหน่าย		
ซิ่งน้ำหนัก	40	66.66
ซิ่งน้ำหนักและเหมาเป็นตัว	19	31.67
เหมาเป็นตัว	1	1.67
6. ขนาดแพะที่จำหน่าย		
จำหน่ายทั้ง 2 ขนาด	32	53.33
มากกว่า 25 ก.ก.	23	38.33
ต่ำกว่า 25 ก.ก.	5	8.34
7. การแปรรูปแพะเพื่อเพิ่มมูลค่า		
ไม่มีการแปรรูป	60	100.00
มีการแปรรูป	0	0.00

ตารางที่ 3 ข้อมูลช่องทางการตลาดแพะเนื้อของเกษตรกร (ต่อ)

n=60

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
8. การจำหน่ายมูลแพะ		
มีการจำหน่ายมูลแพะ	51	85.00
ไม่มีการจำหน่ายมูลแพะ	9	15.00

จากตารางที่ 3 การศึกษาช่องทางการตลาดแพะเนื้อของเกษตรกร พบว่า

- วัตถุประสงค์ของการเลี้ยงแพะเนื้อ ส่วนใหญ่เลี้ยงเพื่อจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 95 เลี้ยงเพื่อบริโภคและจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 5
- ลักษณะการจำหน่ายแพะเนื้อ ส่วนใหญ่จำหน่ายเอง คิดเป็นร้อยละ 91.67 รวมกลุ่มกันจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 8.33
- การติดต่อพ่อค้ารับซื้อแพะเนื้อ ส่วนใหญ่ติดต่อพ่อค้าด้วยตัวเอง คิดเป็นร้อยละ 58.33 ติดต่อพ่อค้าด้วยตนเองและติดต่อผ่านคนอื่น คิดเป็นร้อยละ 33.33 ติดต่อพ่อค้าโดยผ่านคนอื่น คิดเป็นร้อยละ 8.34
- แหล่งจำหน่ายแพะเนื้อ ส่วนใหญ่จำหน่ายแพะเนื้อออกต่างจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 48.33 จำหน่ายทั้งภายในจังหวัดและออกต่างจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 45 จำหน่ายเฉพาะภายในจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 6.67
- วิธีการจำหน่าย ส่วนใหญ่จำหน่ายโดยวิธีการชั่งน้ำหนัก คิดเป็นร้อยละ 66.66 จำหน่ายโดยชั่งน้ำหนักและเหมาเป็นตัว คิดเป็นร้อยละ 31.67 จำหน่ายแบบเหมาเป็นตัว คิดเป็นร้อยละ 1.67
- ขนาดแพะที่จำหน่าย ส่วนใหญ่จำหน่ายแพะทั้งขนาดน้อยกว่า 25 กิโลกรัมและมากกว่า 25 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 53.33 จำหน่ายแพะที่มีขนาดมากกว่า 25 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 38.33 จำหน่ายแพะน้ำหนักต่ำกว่า 25 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 6.67
- การแปรรูปแพะเนื้อเพื่อเพิ่มมูลค่า ทั้งหมดไม่มีการแปรรูปแพะเนื้อเพื่อเพิ่มมูลค่า คิดเป็นร้อยละ 100
- การจำหน่ายมูลแพะ ส่วนใหญ่มีการจำหน่ายมูลแพะ คิดเป็นร้อยละ 85 และไม่มีการจำหน่ายมูลแพะ คิดเป็นร้อยละ 15

ตอนที่ 4 ปัญหาอุปสรรคในการประกอบอาชีพเลี้ยงแพะเนื้อของเกษตรกร

ตารางที่ 4 ข้อมูลปัญหาอุปสรรคในการประกอบอาชีพเลี้ยงแพะเนื้อของเกษตรกร

n=60

รายการ	ระดับปัญหาอุปสรรค					ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1. พันธุ์แพะเนื้อ ในฟาร์มมีเลือดชิด	1	1	12	10	36	1.65	ปัญหาน้อยที่สุด
2. พ่อพันธุ์/แม่พันธุ์ แพะเนื้อมีราคาแพง	3	6	33	6	12	2.70	ปัญหาปานกลาง
3. หาซื้อพ่อแม่พันธุ์ แพะไม่ได้	0	3	15	17	25	1.93	ปัญหาน้อย
4. ขาดความรู้ด้าน ปรับปรุงพันธุ์แพะเนื้อ	1	2	22	9	16	2.21	ปัญหาน้อย
5. ขาดแคลนอาหาร หยাবช่วงฤดูแล้ง	5	12	20	14	9	2.83	ปัญหาปานกลาง
6. ขาดพื้นที่สาธารณะ ในการเลี้ยงแพะเนื้อ	4	5	25	22	4	2.71	ปัญหาปานกลาง
7. ขาดความรู้ด้าน ปลูกพืชอาหารสัตว์	1	4	14	24	17	2.13	ปัญหาน้อย
8. มีปัญหาเรื่องโรค แพะ/พยาธิ ในฟาร์ม	0	2	5	18	35	1.55	ปัญหาน้อยที่สุด
9. ขาดแคลนวัคซีน ป้องกันโรคแพะ	0	2	5	9	44	1.41	ปัญหาน้อยที่สุด
10. ขาดความรู้ด้านโรค และการรักษาโรค แพะเบื้องต้น	2	2	13	22	21	2.03	ปัญหาน้อย
11. ขาดแหล่งเงินทุน ในการปรับระบบ การเลี้ยงแพะเนื้อ	15	22	18	3	2	3.75	ปัญหามาก

ตารางที่ 4 ข้อมูลปัญหาอุปสรรคในการประกอบอาชีพเลี้ยงแพะเนื้อของเกษตรกร(ต่อ)

n=60

รายการ	ระดับปัญหาอุปสรรค					ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
12. จำหน่ายแพะเนื้อไม่ได้	1	0	6	10	43	1.43	ปัญหาน้อยที่สุด
13. พ่อค้ารับซื้อแพะ กคราคา	1	2	17	19	21	2.05	ปัญหาน้อย
14. ไม่ได้รับความสะดวก ในการติดต่อ/รับบริการ จากเจ้าหน้าที่	0	2	6	10	42	1.46	ปัญหาน้อยที่สุด

จากตารางที่ 4 ข้อมูลปัญหาอุปสรรคในการประกอบอาชีพเลี้ยงแพะเนื้อของเกษตรกร พบว่ามีปัญหาอุปสรรคในการประกอบอาชีพเลี้ยงแพะเนื้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

- ขาดแหล่งเงินทุนในการปรับปรุงระบบการเลี้ยงแพะเนื้อ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.75
- ขาดแคลนอาหารหยาบช่วงฤดูแล้ง อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.83
- ขาดแคลนพื้นที่สาธารณะในการเลี้ยงแพะเนื้อ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.71
- พ่อแม่พันธุ์แพะเนื้อมีราคาแพง อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.70
- ขาดความรู้ด้านปรับปรุงพันธุ์แพะเนื้อ อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.21
- ขาดความรู้ด้านปลูกพืชอาหารสัตว์ อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.13
- ถูกพ่อค้ารับซื้อแพะกคราคา อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.05
- ขาดความรู้ด้านโรคและการรักษาโรคแพะเบื้องต้น อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.03
- หาซื้อพ่อแม่พันธุ์แพะเนื้อไม่ได้ อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 1.93
- แพะในฟาร์มมีปัญหาเลือดชิด อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 1.65
- มีปัญหาเรื่องโรค/พยาธิ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.55
- ไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อ/รับบริการจากเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ อยู่ในระดับน้อยมาก ค่าเฉลี่ย 1.46
- จำหน่ายแพะเนื้อไม่ได้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.43
- ขาดแคลนวัคซีนป้องกันโรคแพะ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.41

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาศาภาพการเลี้ยงและช่องทางการตลาดแพะเนื้อในจังหวัดสิงห์บุรีสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกร

เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะเนื้อส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สถานะภาพสมรส มีอายุระหว่าง 51-60 ปี นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาระดับประถมศึกษา เลี้ยงแพะเป็นอาชีพเสริม มีประสบการณ์เลี้ยงแพะ 1-5 ปี ในปีที่ผ่านมาเคยเข้ารับการฝึกอบรม/ศึกษางาน เกี่ยวกับการเลี้ยงแพะและเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ/ชมรมผู้เลี้ยงแพะ

ตอนที่ 2 ข้อมูลสภาพการเลี้ยงแพะเนื้อของเกษตรกร

เกษตรกรส่วนใหญ่ ใช้แรงงานในครอบครัวในการเลี้ยงแพะ นิยมเลี้ยงแพะลูกผสม ใช้วิธีผสมพันธุ์โดยใช้พ่อพันธุ์คุมฝูง เลี้ยงแพะแบบขังคอกสลับปล่อยไล่เลี้ยง ลักษณะโรงเรือนเป็นแบบยกพื้นสูง มีการล้อมรั้วบริเวณลานปล่อย ใช้อาหารหยาบเลี้ยงแพะเพียงอย่างเดียว ไม่มีการทำแปลงพืชอาหารสัตว์ไว้เลี้ยงแพะ แต่มีการสำรองพืชอาหารสัตว์ไว้ใช้ยามขาดแคลน มีการเสริมแร่ธาตุให้แพะกิน ถ่ายพยาธิแพะเป็นประจำ เจาะเลือดตรวจโรคแท้งติดต่อทุกปี ฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยทุก 6 เดือน และมีการติดเบอร์หูประจำตัวแพะ

ตอนที่ 3 ข้อมูลช่องทางตลาดแพะเนื้อของเกษตรกร

เกษตรกรส่วนใหญ่เลี้ยงแพะเพื่อจำหน่าย ติดต่อกับพ่อค้ารับซื้อแพะด้วยตัวเอง จำหน่ายแพะออกต่างจังหวัดเป็นส่วนใหญ่ วิธีจำหน่ายโดยการชั่งน้ำหนัก ขนาดแพะที่จำหน่ายมีทั้งต่ำกว่าและมากกว่า 25 กิโลกรัม ไม่มีการแปรรูปแพะเพื่อเพิ่มมูลค่า แต่มีการจำหน่ายมูลแพะ

ตอนที่ 4 ด้านปัญหาอุปสรรคในการเลี้ยงแพะเนื้อของเกษตรกร

เกษตรกรมีปัญหามากเพียงปัญหาเดียว คือขาดแคลนแหล่งเงินทุนในการปรับปรุงระบบการเลี้ยงแพะอยู่ในระดับมาก มีปัญหาปานกลาง คือขาดแคลนอาหารหยาบช่วงฤดูแล้ง ขาดแคลนพื้นที่สาธารณะในการเลี้ยงแพะเนื้อ พ่อพันธุ์/แม่พันธุ์แพะเนื้อมีราคาแพง มีปัญหาน้อย คือหาซื้อพ่อแม่พันธุ์แพะไม่ได้ ขาดความรู้ด้านปรับปรุงพันธุ์แพะเนื้อ ขาดความรู้ด้านปลูกพืชอาหารสัตว์ ขาดความรู้ด้านโรคและการรักษาโรคแพะเบื้องต้น พ่อค้ารับซื้อแพะกดราคา และมีปัญหาน้อยที่สุดคือพันธุ์แพะเนื้อในฟาร์มมีเลือดชิด ปัญหาเรื่องโรคแพะ/พยาธิในฟาร์ม ขาดแคลนวัคซีนป้องกันโรคแพะ จำหน่ายแพะเนื้อไม่ได้ ไม่ได้ได้รับความสะดวกในการติดต่อ/รับบริการจากเจ้าหน้าที่

ข้อเสนอแนะ

1. เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะมีอายุมาก มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งไม่มีความรู้เฉพาะด้านตามหลักวิชาการ ดังนั้นควรเข้าไปส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการที่จำเป็นให้แก่เกษตรกร เพื่อสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการเลี้ยงแพะของตนเองได้

2. เกษตรกรส่วนใหญ่มีปัญหาด้านขาดแหล่งเงินทุนในการปรับปรุงระบบการเลี้ยงแพะให้ได้มาตรฐาน หน่วยงานภาครัฐหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรเข้าไปส่งเสริมแนะนำแหล่งเงินทุนให้กับเกษตรกร เช่น การจัดตั้งกลุ่มสหกรณ์ การจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

3. เกษตรกรขาดแคลนอาหารหยาบช่วงฤดูแล้ง ควรแนะนำให้เกษตรกรมีการสำรองอาหารสัตว์ มีการฝึกอบรมการถนอมอาหารสัตว์ไว้ใช้ยามขาดแคลน เพื่อให้เกษตรกรสามารถทำได้ด้วยตัวเอง

4. เกษตรกรขาดแคลนพื้นที่สาธารณะในการเลี้ยงแพะ ควรมีการส่งเสริมให้เกษตรกรทำแปลงพืชอาหารสัตว์ไว้เลี้ยงแพะ โดยตัดพืชอาหารสัตว์มาให้แพะกินเสริมในคอกร่วมกับการปล่อยไล่เลี้ยง และควรแนะนำให้เกษตรกรเลี้ยงแพะปรับระบบการเลี้ยงเป็นแบบประณีต โดยการเลี้ยงขังคอก และตัดพืชอาหารสัตว์มาให้แพะกินแทนการปล่อยไล่เลี้ยง

5. พ่อพันธุ์/แม่พันธุ์แพะเนื้อ มีราคาแพง ควรแนะนำให้เกษตรกรใช้บริการผสมเทียมแพะของกรมปศุสัตว์หรือฝึกผสมเทียมแพะด้วยตัวเองและใช้น้ำเชื้อแพะพันธุ์ดี เพื่อคัดเลือกลูกแพะที่เกิดจากการผสมเทียมไว้เป็นพ่อแม่พันธุ์ทดแทน

เอกสารอ้างอิง

- จันทนาบุญศิริ, วาณี ศิลปประสาทเอก. 2548. การศึกษาสภาพการเลี้ยงและวิธีการตลาดแพะเนื้อ
ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วารสารสำนักสัตวศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยที่ 5 8(2).
- พัชรภรณ์ แก้วน้ำใส, พัทนี ขนิษฐวงศ์. 2553. การใช้เทคโนโลยีการเลี้ยงแพะของเกษตรกร
ในจังหวัดอ่างทอง. แหล่งที่มา : http://dld.go.th/transfer/th/index.php?option=com_content&task=view&id=5086&Itemid=67. 12 ตุลาคม 2558.
- สุพักตร์ พิบูลย์. 2542. การพัฒนาเครื่องมือประเภทมาตรประมาณค่า (Rating scale) ในงานวิจัย.
วิชา 24703 การพัฒนาเครื่องมือเพื่อการวิจัยและประเมิน ในหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชา
ประเมินการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.